

Prof. Dr. Ahmet Sınava: 28 Şubat'ta ordudan atıldım, Amerika'ya gidip tıp ressamı oldum

Röportaj: Ömer Çakkal

Dünyadaki iki Türk medikal ressamdan biri olan anatomi profesörü Prof. Dr. Ahmet Sınava sıra dışı biri. Denizli-Burdur sınırında bir köyde dünyaya geldi. Çocukluğundan beri hep hayal etti. Köyündeki bıçakçının motosikleti gibi bir motosiklete sahip olmak onun ilk hayalidir. O motosiklete binip büyükşehir gitmek, orada doktor olmak, sonra uçak satın alıp pilot olmak, o uçakla köyünün üzerinden geçmeyi hayal etti. İlkokulda Atatürk portreleri, orta ve lisede gazete kâğıtlarının boş yerlerine futbolcu karikatürleri çizdi. Ağabeyi yönetmen Os-

man Sınava'nın desteğiyle GATA'da tıp okudu, hem doktor oldu, hem de havacı. Her şey yolunda ilerlerken 28 Şubat onun da üzerinden silindir gibi geçti. Ordudan atıldı, aylar sonra başvurduğu üniversiteye girişi YÖK'ün "yasaklı" yazısıyla engellendi. Tası tarağı toplayıp Amerika'ya gitti. Önce İngilizce öğrendi, ardından Columbia ve Georgia Üniversitelerinde anatomi hocası yaptı. Tıp ile ressamlığı birleştirip medikal ressamlığa yöneldi, sertifikalı eğitim programını tamamladı. Tam 12 yıl Amerika'da bilim üretti. Artık orada zamanını doldurduğunu düşündü, geçtiğimiz aylarda Türkiye'ye dönüştü. Edirne Üniversitesi'nde anatomi profesörlüğüne başladı. Çok

geçmeden de Güzel Sanatlar Fakültesi'nin Dekanı oldu. Şimdi o Balkanların tıbbi ressamlarını Edirne'de yetiştirmeyi hayal etmiyor, bunun üzerinde çalışıyor. Prof. Dr. Ahmet Sınava ile röportaj yapmak için Edirne'ye gittim. Önce adet olduğu üzere Niyazi Usta'nın yöreye özgü ciğerini tattık, ardından da Selimiye Camii'nin karşısında, Fatih Sultan Mehmet Han'ın doğduğu rivayet edilen ve bugün otel olarak hizmet veren evin giriş salonunda uzun bir röportaj yaptık.

“Ressamlığa Fenerbahçeli Cemil ve Osman'ın karikatürlerini çizerek başladım”

“Yoksul bir aileydik. Babam manifaturacılıkla uğraşır, annem terzilik yapar, bense simit satardım. İki elimi yanıma açtığımda duvarlarına degecek kadar küçük bir dükkânımız vardı. Dükkânda kumaşları arabaya doldurur, semt pazarlarında satardım. Vestel’in sahibi Ahmet Nazif Zorlu dükkân komşumuzdu. Dükkânda eski gazetelerin boş yerlerine futbolcu karikatürlerini çizerdim. İlk öyle başladım. Fenerbahçeli Cemil ve Osman’ın karikatürleri çok hoşuma giderdi.”

Bana biraz ailenizden bahseder misiniz?

Denizli-Burdur sınırında bir yayla köyünde doğdum. Babam hiç okula gitmemiş, annem 3 ay devam edebilmiş. Köyümüzün adı Yeşilyuva, eski adıyla Kayser. Orada bir medrese varmış. Bizim eski dedemiz Ömer Dede’den beri bizim sülale medreseye gidip gelmiş. Sülalemizin adı da Molla Ömer Sülalesi. Babam seyyar manifaturacılık yapardı. 2 tane atı vardı, köyleri gezerdi. Annem terzilik yapardı.

Çerçcilik derler bizim oralarda buna...

Hah işte çerçcilik. Babam aynı zamanda köyün gönüllü imamıydı. Hikâyemiz 1968 yılına kadar böyle sürüp gidiyor. Köyümüzün öğretmeni İsmet Özdemir Öğretmenim, babama “Bu çocuklar zeki çocuklar, bunlar okumalı. Buralarda olmaz bu işler” demiş. Babam da bizi okutmaya görev addetti. Biz köyde yoksul bir aileydik. Senede bir, Ramazan Bayramlarında bir çift siyah potin alırdık. Lastik ayakkabı. Onu da Arefe Günü ve bayramda giyer, ondan sonra eskilere bir süre daha talim ederdik. “Yeni ayakkabılarımız nerede?” deyince annem, “Oğlum Kurban Bayramı da gelecek, o zaman da giyersiniz, eskimesin” derdi. Kışları 1 metre kar yağardı. Okula gidip gelmekte güçlük çeker-

dik. Babaannemiz Hafız anne, biraz dar görüşlü biriydi, babamın köyden ayrılmasını istemezdi. O, bir Kurban Bayramında vefat ettikten sonra tası tarağı toplayıp Denizli’ye göç ettik. Takvim yaprakları 9 Kasım 1968’i gösteriyordu. Ben o zaman 7 yaşındaydım ve ilkokul 2’ye gidiyordum. Abim Osman Sınav o sene Denizli’de kaldı, ardından Söke’ye yatılı okumaya gitti.

İlk, orta, lise yaşamınız çoğumuzun hikâyesi gibi rutin bir şekilde ilerlerken tıp okuma işi, sonra ressamlık işi nasıl gelişti, onu anlatabilir misiniz?

Anlatayım. Biz Denizli’deki ilk yıllarımızda da yoksul bir aileydik. Ekmek almakta zorlanırdık. Babam manifaturacılıkla uğraşır, annem terzilik yapar, bense simit satardım. Ablam ve 2 kız kardeşim ellerinden geldiğince anneme yardım ederdi. Derken babamın işleri düzelmeye başladı, ben büyüdüm, delikanlı oldum, pazarcılığa başladım. İki elimi yanıma açtığımda duvarlarına degecek kadar küçük bir dükkânımız vardı. Dükkânda kumaşları arabaya doldurur, semt pazarlarında satardım. Vestel’in sahibi Ahmet Nazif Zorlu dükkân komşumuzdu.

Resme dair yeteneğiniz nasıl ortaya çıktı?

Okulun olmadığı zamanlarda babama

yardım ettiğim günlerde dükkânda ne yapacaksınız? Ben oturur, eski gazetelerin boş yerlerine futbolcu karikatürlerini çizerdim. İlk öyle başladım. Fenerbahçeli Cemil ve Osman’ın karikatürleri çok hoşuma giderdi. Neyi beğeniyorsam, onu boş bulduğum bir kâğıda çizerdim. İlkokulda da Atatürk resimleri çizerdim zaten.

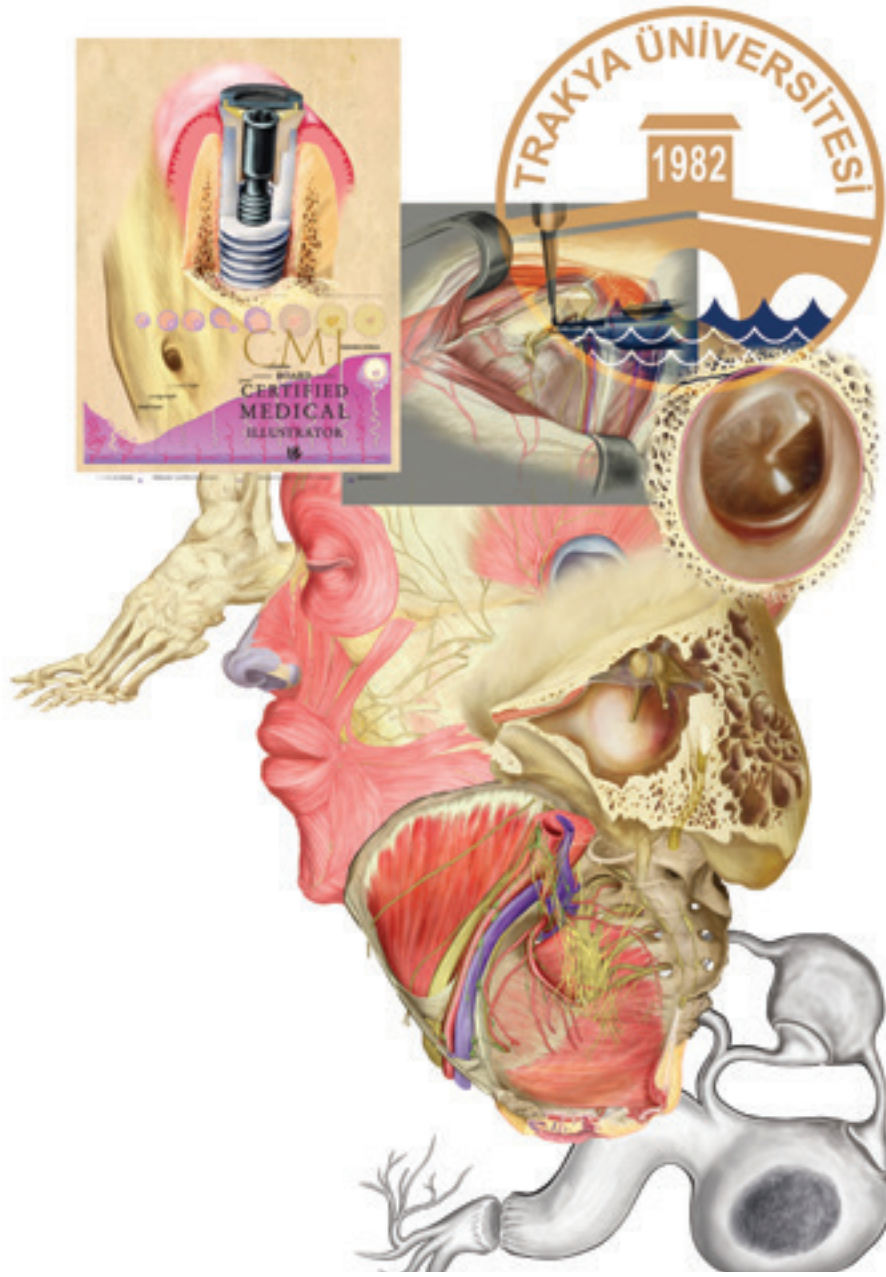
“Doktor olup para kazanmak, alacağım uçakla köyümün üstünden uçmak istiyordum”

Çizgi böyle başladı, ya tıp?

Babamın amcası doktordu. Ailemizde okumuş adam deyince o vardı. Ne için okunur, doktor olmak için okunurdu? 1980 öncesydi. Her gün öğrencilerin öldüğü, anarşi ortamıydı. Abim İstanbul’daydı. Babam, “Ya doktorluk okusun ya da ben seni bu anarşi ortamında bir yere gönderemem.” dedi.

Öteki bölümlere kapıyı kapattı yani?

Evet, öyle oldu. Babam bunu bana söylediğinde üniversite sınavına 2 ay falan vardı. Ben de abime bir mektup yazdım. O zaten benim ikinci babamdı. Ben sıcakkanlı, fevri yaradılışlı bir insanım, o ise sakin, babamı ikna eden biriydi. Abim İstanbul’dan geldi, babamı ikna etti, beni İstanbul’a götürdü,

üniversiteye hazırlık kursuna yazdırdı. Ben 4 hafta Cağaloğlu'nda bir kursa gittim. Sınava da İstanbul'da girdim. Sınavdan çıktığımda tıp fakültesini kazandığımı hissediyordum. Ardından Denizli'ye döndüm. Abim de gelmişti. Bizim dükkâna doğru yaklaşırken dükkân komşularımız üniversite kazandığımı haber verdiler. Babam geldi sarıldık, tebrik etti. Yaşım 17 idi.

Ankara serüveniniz böyle başladı yani?

Böyle başladı. İstanbul olmadığı için üzülmuştüm. Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde eğitime başladığımın ertesi günü Hava Kuvvetleri'ne gidip askeri öğrenci olmak için başvurduğum. 12 Eylül darbesinden sonra Devlet Başkanı Kenan Evren'in emriyle Gülhane'ye tıp fakültesi kuruldu. Son iki seneyi GATA'da okudum.

“Frank Netter’in Amerika’da yaptığını ben de Türkiye’de yapacaktım”

Havacılık işi de nereden çıktı?

O, çocukluk hayalimdi. Burdur'un Düden Köyü'nde esnaflık yapan bir kah-

veci, bir bakkal, bir de bıçakçı vardı. Bu bıçakçının bir motosikleti vardı. O zamanlar çocuk aklımla benim hayalim bıçakçı olup bir motor almak. O motorla büyükşehirde gitmek, orada doktor olmak, sonra da uçak alıp pilot olmak, o uçakla köyümün üzerinden geçmeyi hayal ediyordum.

Hocam hayal olayını epey abartmışsınız siz... (Kahkahalar)

Evet, havacılık hayalim buraya dayanıyor. GATA'da tıp eğitimini tamamladım, bir yandan da havacı oldum. Bu arada tabi Gülhane'de boş durmadım, resim kulübü kurdum, sergiler açtım. O zamanlar GATA'nın komutanı Tümgeneral Prof. Dr. Necati Kölan'dı. Halen hayattadır. Bana uzmanlığımı nerede yapacağımı sordu. Anatomide devam edeceğimi söyleyince kendisi gibi genel-cerrahiye önerdi. “Bana doğru dürüst bir neden söyle, yoksa seni burada şimdi döverim” dedi. “Hocam Frank Netter'i bilirsiniz değil mi?” dedim. “Kim bilmez, çok güzel resimler çiziyor” dedi. “İşte Frank Netter'in Amerika'da yaptığını ben de Türkiye'de yapacağım.” dedim. Hoca, öteki arkadaşlara döndü, “İşte bakın Atatürkçü

idealist genç böyle olur, gel seni alından öpeceğim.” dedi. Beni çok destekledi. Anatomi sınavına girebilmem için Hava Kuvvetleri Komutanından özel izin aldı ve anatomi ihtisasına başladım. Her hafta Ankara'da tıp ressamlarının evine gidip resim çalışırdım. Tıp ressamı olmak istiyordum. GATA'da önce yardımcı doçent, ardından doçent oldum. Tatilini Amerika'da geçirmiş bir arkadaşım oradaki bir üniversitenin departmanının tıp ressamlığı yüksek lisans eğitimi verdiğine dair bir broşür getirdi. İngilizce bir mektup gönderdim ve onlardan bir dosyada başvuru evraklarım geldi. Yıl 1991'di. Ayda 700 dolar da burs vereceklerdi. Okul ücreti de almayacaklardı. GATA Komutanı “Sana burada ihtiyacım dedi” dedi, gitmeme izin vermedi.

Askerlik ve akademisyenlik kariyeriniz devam ederken 28 Şubat süreci gelip çattı ve siz de bundan olumsuz etkilendiniz. Hocam, ordudan ayrıldınız mı, atıldınız mı?

Atıldım.

Gereke neydi?

27 Aralık 1997 günü ordudan atıldığım bana bildirildi. Aslında somut bir gerekçesi yoktu. 7 yıl boyunca GATA'da tıbbi ressamlık konusunda bir bilim dalı kurulması için çalışma yaptım. Artık son aşamasına geldiğimde bir gün bir telefon geldi, tanımadığım biri, “Beni bir dost bilin. Bu haftaki Yüksek Askeri Şura'da sizin dosyanız da görüşülecek. 1 hafta içinde elinizden bir şey geliyorsa yapın” dedi. Zaten eskiden koridorda gördüğünde sarılıp beni öpen GATA Komutanı Tümgeneral Fahrettin Alparslan, artık beni gördüğünde yüzünü çevirmeye başlamıştı. Görüşmek için odasına gittiğimde randevu dahi alamıyordum. Daha sonra intihar etti. Neyse bir yazı geldi. Dosyamın görüşüldüğü, tutum ve davranışlarımdan yasa dışı görüşleri benimsemişim kanısıyla askerlikle ilişkiğimin kesildiği bana bildirildi.

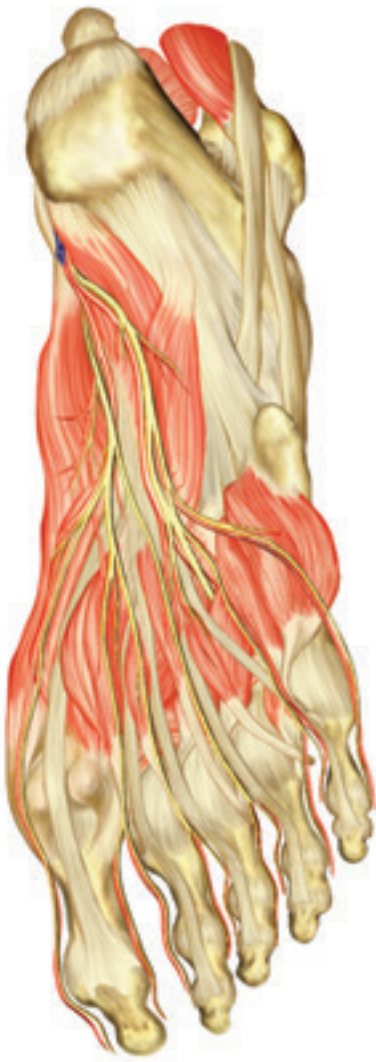
Yargıya da gidemediniz tabi?

E tabi, 12 Eylül 2010 referandumu öncesine kadar YAŞ kararları yarıdan tamamen bağımsızdı. Bir yargılama yapılmadı, bana kendimi savunma hakkı verilmedi. Mesele bununla da kalmadı.

Ya ne oldu?

Askerlikten atıldıktan bir süre sonra eşimden boşandım. Tam 8 ay sonra bir üniversiteye gittim. Rektörüne çıktım. Dosyamı göturdüm, kendimi anlattım. Bu çalışmalarını üniversitede sürdürmek istediğimi söyledim. Doçent kadrosu açıldı. Ben hevesle atama kararımı beklemeye başladım. Pa-

“Ben gitmeden önce Türkiye’de bir dinamizm vardı. Ancak henüz akademide bilim üretilebilir düzey yoktu. Batıda üretilen bilimi öğrencilere aktarıyorduk. 12 yıl sonrasında bugün ise bilim üretilmeye başlandığını görüyorum. Türkiye artık ürettiği bilimi kültür ve sanat ile satma eğiliminde.”

rasız kaldım, emeklilik hakkımdan vazgeçtim, Emekli Sandığı’mda biriken paramı çekip hayatımı sürdürmeye başladım. 15 gün geçti, 1 ay geçti, 2 ay geçti, üniversiteden bir ses yok. Sonra telefonla bilgi verdiler. YÖK’ten bir yazı geliyor ve benim de ismimin aralarında olduğu pek çok kişinin artık bir kamu kurumunda çalışamayacağını bildiriyorlar.

28 Şubat’tan ikinci gol...

İkinci gol. O gol canımı çok acıttı. Arkadaşlar, “Gidip rektörle görüş-

lim.” dediler ama ben artık yapılacak bir şey olmadığını söyledim.

Ve siz taşı tarağı toplayıp Amerika’ya gittiniz.

Tam olarak böyle oldu. Abimin tanıdığı bir emekli sanat tarihi profesörünü vardı Amerika’da. Prof. Dr. Tosun Bayrak. Bülent Ecevit’in Robert Koleji’nden sınıf arkadaşıydı. 10 Eylül 1998’de Amerika’ya gittim.

Ne yaptınız orada?

Bir lisede 8 ay İngilizce kursuna gittim. New York’ta Columbia Üniversitesi’nde anatomi doçenti olarak bana profesörlük kadrosu açtılar. Kısa bir süre bir misafirhanede kaldım, ardından da ayda 500 dolar kira ile savaş mağduru bir Bosnalı ailenin evinin alt katına yerleştim.

Amerika’ya hemen uyum sağlayabildiniz mi?

Ne gezer! Ben İngilizceyi bile öğrencilerimden öğrendim. Tosun Hocanın bana büyük yardımları oldu. 2002’de ikinci evliliğimi yaptım. 2006’da ilk çocuğumuz dünyaya geldi. İkinci çocuğumuz doğunca Columbia’daki kazançım bize yetmemeye başladı. 2007’de buradan ayrılıp profesör kadrosuyla Georgia Üniversitesi’nde çalışmaya başladım. Burada anatomi departmanında bir yandan çalışırken bir yandan da medikal ilüstrasyon eğitimine katıldım ve sertifika aldım. Bu alanda çalışmalar yaptım. Zaten Georgia’ya geçmemin nedenlerinden biri de bu idi.

Hocam devam etmeden önce bana şunu söyleyebilir misiniz? Tıbbi ressamlar tam olarak ne yaparlar, nasıl bir boşluğu doldururlar?

Tıbbi bir alanda yapılan araştırma, projelerin çizimi, ameliyatların çizimini tıbbi ressamlar yaparlar. Bilimsel kongrelerde, dergilerde, kitaplarda bilgiyi bütünleyen çizimleri biz yapıyoruz. Tıp fakültelerinde tıbbi bilgiyi öğretmek için görsel materyallere ihtiyaç duyulur. Bu materyalleri de tıbbi ressamlar hazırlar.

Dünyada kaç tane tıbbi ressam var?

200’ü akredite olmak üzere 1000 civarında.

Sobotta Atlası nedir?

Avrupa’da en çok kullanılan anatomi atlasıdır.

Siz bunu bilgisayarda çiziyormuşsunuz galiba?

Halen üzerinde çalışıyorum. Baş-

boyun anatomisini baya detaylı olarak çizdim.

Hangi organları çizdiniz?

Baş-boyun organlarının çoğunu çizdim. Kulak, göz, burun, yüz, çene kasları, ayak, kalp, gırtlak çizdim.

Har şey yolunda gidiyormuş. Neden Türkiye’ye döndünüz?

2 nedeni var: Birincisi çocuklarımı Türkiye’de büyütmek istedim. İkincisi artık ABD’den alacağım hiçbir şey kalmamıştı, oradan öğrendiklerimi burada geliştirmek istedim.

Balkanların tıbbi ressamlarını Edirne’de yetiştireceğiz

Neden Edirne, neden Trakya Üniversitesi?

ABD’de Türkiye’ye dönüş yolunu ararken Rektörümüz Prof. Dr. Enver Duran ile temaslarım oldu. Tek profesör maaşım, Türkçe bilmeyen eşim ve 3 çocuğumla İstanbul’da çalışmam zor olacaktı. Göze alamadım.

Edirne’de ne yapıyorsunuz?

Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi Anatomi ’de hocalık yapıyorum. Yanı sıra geçtiğimiz haftalarda Güzel Sanatlar Fakültesi’ne dekan olarak atandım.

Edirne’de medikal ressamlık eğitimi verecek misiniz?

Ben buraya gelir gelmez bu anlamda çalışmalara başladım. Önce üniversite içinde gerekli temasları yaptık, ardından YÖK ile görüştük.

YÖK ne diyor bu işe?

YÖK bu projeyi destekliyor ama bu eğitimin tıp fakültesinde olup olmayacağı noktasında endişeleri var. Ben Güzel Sanatlar Fakültesi’ne dekan olarak atanınca hemen bu çalışmayı burada yapalım noktasında çalışmalara başladık.

Nasıl olacak peki, sizden başka öğretim üyesi, elemanı yok.

Dökme suyuyla deşirmeni döndürmeye çalışacağız. Öğretim üyesi açığını ABD’den tamamlamaya çalışacağız. Pek çok Amerikalı meslektaşım ben-den davet bekliyor. Bakın bu yaptığımız şey sadece resim çizmek değil. Bu iş, yapay organ dizaynına kadar uzanan bir iş. Düşünün, herhangi bir kazada kaybedilen burunun fotoğrafını alan medikal ilüstratör, orijinal bir burun çezecek, bunun inşasına çalışılacak.

Tıp eğitimi almamış, anatomi bilmeyen biri Güzel Sanatlarda böylesi ufku olan bir işi nasıl yapacak?

Bu işin yarısı sanat, yarısı tıp. Güzel Sanatlarda da olsa temel tıp, anatomi ve hatta cerrahi eğitimi alacaklar.

Sizden başka bir Türk tıbbi ressam daha varmış; Levent Efe. Kendisiyle tanışıyor musunuz?

Elbette. Avustralya'da Melbourne'de yaşıyor.

Onun da burada sizinle çalışması söz konusu mu?

Hayır, öyle bir çalışma yok. Onun çalışmaları bizim düşündüğümüz konseptin dışında.

Teknoloji ile aranız nasıl? İyi bir teknoloji tüketicisi misiniz?

Sayılr. İşimi kolaylaştıran teknolojiyi takip ediyorum.

Bilgisayar teknolojisi sizi nasıl etkiliyor?

Çok yardımcı oluyor. Artık doğrudan bilgisayarda çizim yapıyorum. Sadece çizim değil, bu çizimlerin paylaşımı noktasında da teknolojiden istifade ediyorum.

Türkiye'deki teknoloji sizi sınırlıyor mu?

Hayır, Amerika'dan sadece birkaç ay gerideyiz. Ayrıca ihtiyacım olanı ABD'den getirdim, getirebiliyorum.

“Türkiye’de artık bilim üretiliyor, süper güç olma yolundayız”

Türkiye’ye yeni döndünüz. Geçen onca yılın ardından nasıl bir Türkiye buldunuz?

Ben gitmeden önce Türkiye’de bir dinamizm vardı. Ancak henüz akademi- de bilim üretilebilir düzey yoktu. Batıda üretilen bilimi öğrencilere aktarıyorduk. 12 yıl sonrasında bugün ise bilim üretilmeye başlandığını görüyorum. Bir ülkede bilim üretilmeye başlanmışsa o ülkenin gelecekte süper güç olma yolunda ilerleyeceğini söyleyebiliriz. ABD’deki ilk yıllarımda Columbia Üniversitesi’ndeki doktora seviyesindeki akademisyenlerin yüzde 70’inin Çinli olduğu dikkatimi çekmişti. Aradan geçen 12 yılın ardından bugün Çin’in bir süper güç olma yolunda ilerlediğini görüyoruz. Türkiye artık ürettiği bilimi kültür ve sanat ile satma eğiliminde.

Türkiye’nin bilimsel atmosferine ilişkin güzel bir saptamayı. İzin verir-

seniz birkaç cümle de siyasi atmosfer hakkında konuşalım istiyorum. 28 Şubat mağdurusunuz. İçinden geçtiğimiz süreç, kimilerine göre, 28 Şubat’ın rövanşı. Yaşadığımız günler hakkında siz ne düşünüyorsunuz?

Ben öyle düşünmüyorum. 28 Şubat siyasi olarak az gelişmişliğimizin bir dışavurumuydu. İnsanları yargılamadan mahkûm etmek, medeniyetimizin o günkü düzeyini ortaya koyuyordu. Şimdi insan hakları, hukuk daha iyi noktada. Asker yerini biliyor, politikacı yerini biliyor. Artık darbeleri konuşmuyoruz.

Lakin kimilerine göre şimdi de insanların yargılanmadan mahkûm edilme durumu var. Belki de halen az gelişmiş durumdayızdır...

Bu bir süreçtir. Şu günlerde yaşadığımız olayları, hukuk devleti olmaya, gerçek demokrasiye geçişimize bir kapı olarak görüyorum.

YAŞ kararları artık yargıya taşınabiliyor. Siz de mahkemeye başvurup iadeyi itibar isteyecek misiniz?

Başvuracağım tabii.

“Tıp eğitimimiz modernize edilmeli, 50 yıl önceki anatomiyi öğretiyoruz”

Amerika ve Türkiye’yi tıp eğitimi ve sağlık sistemi açısından kıyaslarsanız neler söylersiniz?

ABD’nin süper güç olmasının en önemli nedenlerinden biri, bilim üretmesi ve akademinin çok çalışıyor olması. Orada bilim ve teknoloji birlikte üretiliyor. Ülkemizde tıp eğitiminin modernize edilmesi gerekiyor. Bir anatomist olarak söylemem gerekirse, biz halen 50 yıl önce öğretilen anatomiye öğretiyoruz. ABD’de akademisyenler proje üretmek para kazanıp evlerini geçindirebiliyorlar. Aynı sistemin değil ama biraz daha yumuşatılmış bir sistemin Türkiye’ye uyarlanması gerektiğini söyleyebilirim.

Ya sağlık sistemi?

Türkiye’de şu anda uygulanan sağlık sistemi ABD’de benim gördüğümünden çok daha modern ve insancıl. ABD’de sağlık sigortası için ayda 800 dolar ödemeniz lazım. Bu parayı ödeyemeyen orta gelirli kesim sağlık hizmeti almakta güçlük çekiyor.

“Abimi görmek için sete gittim, teklif edilince Amerikalı ajanı oynadım”

Osman Sınava’nın hangi dizisinde oynadınız?

2001 yılında Deli Yürek’te 3 bölümde Amerikalı ajan karakterini canlandırdım. Yaz tatiline gelmiştim. Temponun yoğunluğundan ötürü abimi görmek için sete gitmek zorundaydım. Bir ajan rolü vardı, “Oynar mısın” dediler, oynadım.

Osman Sınava ile nasıl bir abi kardeşsiniz?

Abim sadece benim için değil bütün aile için yarı baba gibidir. Hele de benim aram çok iyidir. Abim benim yakın dostumdur, sırdaşımdır.

Dizilerinde, filmlerinde sizin hekimlik bilgilerinizden danışmanlık anlamında yararlanıyor mu?

Yok, ben Amerika’daydım hep. Bir iki defa oldu ama.

Ağabeyiniz sinemamızı teknoloji ile buluşturan bir isim. Yerelden evrensele orijinal bir tarzı var. Onun sinemasını nasıl görüyorsunuz?

Sufilerin kullandığı bir teşbih vardır: Balık denizde yaşar ama denizi bilmez. Osman Sınava o balıktır. Hem denizi bilir, hem denizin dışını. Başarısının altında yatan faktör de odur.

Sufi teşbihi onu kastetmiyor ama. Osman Sınava denizin dışını nasıl biliyor? Hayalleriyle mi?

Hepsi. Osman Sınava İstanbul’a çok erken geldi. Ötügen Yayınevi’nde kitap tasahihleri yaptı. O yayınevine giren çıkan, Türkiye’nin geçmişini bilen, geleceğini gören entelektüellerle tanıştı. Onlarla birlikte kitaplar, dergiler yayımladı.

Ailede başka doktor da varmış diye duydum. Doğru mu?

Benim küçüğüm Hatice İstanbul Üniversitesi’nde nükleer tıp doçenti. En küçüğümüz Havva eczacı. En büyüğümüz Aysel Ablamın ilginç bir mesleği var. Kendisi el sanatları, özellikle ipek halıcılık üzerine uzman. Gazi Üniversitesi’nde doçent.

Harika bir aile...

Bu babamın hayalimdi. Kendisi hiç okumadı ama bütün çocukları çok iyi yerlere geldi.